WIKIPEDIA

Marin Preda

De la Wikipedia, enciclopedia liberă

Marin Preda (n. 5 august 1922,[4][5][6][7] Siliștea Gumești, Teleorman, Regatul României – d. 16 mai 1980,[5][7] Mogoșoaia, Ilfov, RS România) a fost un scriitor român postbelic și director al editurii Cartea Românească. Marin Preda a fost un fervent opozant al regimului comunist, mai multe voci confirmând că scriitorul i-a spus lui Nicolae Ceaușescu „Dacă vreți să introduceți realismul socialist, eu, Marin Preda, mă sinucid”, în anii '70. Ultimul său roman lansat în 1980, „Cel mai iubit dintre pământeni”, este considerat o critică violentă a comunismului. După câteva săptămâni pe piață, romanul a fost retras din toate bibliotecile și librăriile publice și universitare. În scurt timp, pe 16 mai 1980, scriitorul a fost găsit mort în camera sa din vila de creație a scriitorilor din Palatul Mogoșoaia. La momentul decesului său, Marin Preda era deputat în Marea Adunare Națională.[8]

Marin Preda

Scriitorul Marin Preda

Date personale	
Născut	5 august 1922[4][5][6][7] Siliștea Gumești, Teleorman, Regatul României
Decedat	16 mai 1980 (57 de ani)[5][7] Mogoșoaia, Ilfov, RS România
Înmormântat	Cimitirul Bellu
Cauza decesului	asfixia
Părinți	Tudor Călărașu și Joița Preda
Căsătorit cu	Aurora Cornu[2], Eta Wexler[3], Elena Preda
Copii	Nicolae și Alexandru
Naționalitate	română
Cetățenie	România
Ocupație	nuvelist, romancier, scriitor, traducător, politician comunist
Partid politic	Partidul Comunist Român
Limbi	limba română[1]
Studii	Universitatea din București
Activitatea literară	
Activ ca scriitor	1942 - 1979
Specie literară	proză
Operă de debut	1. În 15/16 aprilie 1942 debutează cu schița „*Pârlitu*” în ziarul Timpul 2. În 1948 debutează cu volumul de nuvele „*Întâlnirea din pământuri*”

Cuprins

Biografie

Copilăria

La 5 august 1922, în comuna Siliștea-Gumești, județul Teleorman, se naște Marin Preda, fiu al lui Tudor Călărașu, „de profesie plugar", și al Joiței Preda. Copilul va purta numele mamei, întrucât părinții nu încheiaseră o căsătorie legală, numai astfel Joița Preda putea primi pensie în continuare ca văduvă de război. Joița venea cu două fete din prima căsătorie: Măria (poreclită Alboaica - după numele bărbatului) și Mița (Tita). Tudor Călărașu avea și el trei băieți cu prima soție care-i murise: Ilie (Paraschiv), Gheorghe (Achim) și Ion (Nilă). În familia celor doi soți se mai nasc: Ilinca, Marin și Alexandru (Sae).[9]
Copilul Marin Preda își petrece copilăria în această familie numeroasă care – în ciuda celor două loturi de pământ „primite la împroprietărire” – nu este lipsită de griji.

În septembrie 1929, învățătorul Ionel Teodorescu îl înscrie pe Marin Preda în clasa I, însă tatăl, care și-a dat copiii la școală numai la vârsta de 8 ani, nu-l lasă să frecventeze. Anul următor este reînscris în clasa I, la Școala primară din satul natal. Dar, ca în orice familie de la țară, copilul participă și la treburile gospodărești (păzitul vitelor, munca la câmp), ceea ce face ca în primele clase să absenteze adesea de la școală. Dar treptat-treptat, se dovedește printre elevii cei mai buni din seria sa, obținând premiul cu coroniță (scenă evocată în Moromeții).

Anul 1933 – 1934 (clasa a IV-a) este unul dintre cei mai grei din viața școlarului: tatăl nu-i mai poate cumpăra cărți și se îmbolnăvește de malarie. Învățătorul îi arată multă bunăvoință, îl ajută să termine anul școlar și-i împrumută cărți. Când nu găsește cărți noi în sat, merge să împrumute în comunele vecine: *„Cum adică - exclamase odată tatăl surprins - să faci treizeci de kilometri până la Recea, după o carte, domnule?! Dar ce, e aurită? Și să-l fi pus la o treabă mai mică decât asta, ar fi ieșit gălăgie mare...”*. Cu rugăminți repetate și insistențe, obține de la mama sa promisiunea că îl va convinge pe tatăl său să-l dea la „școala de învățători”.

Între 1934 – 1937 urmează clasele V – VII, avându-l ca învățător pe Ion Georgescu din Balaci, un sat vecin. Dascălul își va reaminti la bătrânețe că elevul Marin Preda „era un visător în clasă”, dar „se descurca bine, la scris”, la o temă dată despre Unirea Principatelor făcând o „lucrare senzațională”.

Opere semnificative	*„Moromeții”*, *„Delirul”*, *„Cel mai iubit dintre pământeni”*, *„Marele singuratic”*, *„Viața ca o pradă”*
	Note
Premii	1. Premiul de Stat (1956) 2. Premiul Uniunii Scriitorilor (1971)
	Deputat în Marea Adunare Națională
	 Membru corespondent al Academiei Române
	Prezență online
	Internet Movie Database (https://wikidata-externalid-url.toolforge.org/?p=345&url_prefix=https://www.imdb.com/&id=nm0695737)
	Modifică date / text (https://ro.wikipedia.org/w/index.php?title=Marin_Preda&action=edit&section=0)

Literatura română

Pe categorii

Istoria literaturii române

Evul mediu
Secolul 16 - Secolul 17
Secolul 18 - Secolul 19
Secolul 20 - Contemporană

Curente în literatura română

Umanism - Clasicism
Romantism - Realism
Parnasianism - Simbolism
Naturalism - Modernism
Tradiționalism - Sămănătorism - Avangardism
Suprarealism - Proletcultism
Neomodernism - Postmodernism

Scriitori români

Listă de autori de limbă română
Scriitori după genuri abordate
Romancieri - Dramaturgi (piese de teatru)
Poeți - Eseiști
Nuveliști - Proză scurtă
Literatură pentru copii

Portal România
Portal Literatură
Proiectul literatură

Termină clasa a VII-a cu media generală 9,78. Examenul pentru obținerea certificatului de absolvire a șapte clase îl susține la Școala de centru din Ciolănești (o comună la zece kilometri distanță de Siliștea-Gumești). La 18 iunie i se eliberează certificatul nr. 71 de absolvire a șapte clase primare, cu media generală pe obiecte 9,15.

Plecarea din satul natal

În 1937, evitând Școala Normală din Alexandria (pe atunci, reședința județului fiind la Turnu Măgurele), unde taxele erau prea mari, se prezintă la Școala Normală din Câmpulung-Muscel, dar este respins la vizita medicală din cauza miopiei. (Fiecare județ având o școală de învățători, erau preferați la examene cei din județul respectiv.) Tatăl intenționează acum să-l dea la o școală de meserii. Intervine însă salvator librarul Constantin Păun din Miroși, de la care elevul Marin Preda își procura cărți, și îl duce la Școala Normală din Abrud, unde reușește la examenul de bursă cu nota 10. Se integrează vieții de normalist internist, este mulțumit de profesori, se împacă bine cu colegii ardeleni și petrece vacanța de iarnă a anului 1939 la un coleg din Abrud.

În toamna lui 1939 este transferat la Școala Normală din Cristur-Odorhei, unde își continuă studiile încă un an. Ca și la Abrud, a manifestat un interes deosebit pentru istorie, română și chiar matematici. În ședințele Societății literare din școală este remarcat de profesorul Justin Salanțiu, care îi prezice că „va ajunge un mare scriitor", în cadrul societății scrie și citește câteva schițe. O compunere care avea ca erou chiar pe tatăl său, aleasă pentru a fi publicată în revista școlii rămâne nepublicată, revista preconizată nu mai apare datorită evenimentelor dramatice care vor urma. Cei trei ani de viață transilvană vor fi evocați în „Viața ca o pradă" și în „Cel mai iubit dintre pământeni". În 1940, în urma Dictatului de la Viena, elevul Preda Marin primește o repartiție pentru o școală similară din București.

În ianuarie 1941 asistă la tulburele evenimente ale rebeliunii legionare și ale reprimării ei de către Ion Antonescu. Intră în contact cu refugiații ardeleni și se întâlnește cu siliștenii lui stabiliți în București. Toate acestea vor fi evocate peste trei decenii în „Delirul" și în „Viața ca o pradă".

La sfârșitul anului școlar 1940-1941 (urmat și cu ajutorul directorului școlii), susține examenul de capacitate, însă din cauza greutăților materiale se hotărăște să renunțe la școală.

În timpul verii nu mai revine în sat: „*Aveam impresia că dacă mă întorc, n-o să mai pot pleca*". Nereușind să publice nimic și nici să-și găsească o slujbă, Marin Preda o duce din ce în ce mai greu: „*Mi-e imposibil să-mi amintesc și să înțeleg cum am putut trăi, din ce surse, toată toamna și toată iarna lui '41-'42. Doar lucruri fără legătură, nefirești... N-aveam unde dormi, era lapoviță prin tot Bucureștiul, și umblam fără oprire cu tramvaiul de la Gara de Nord la Gara de Est. Toată ziua și toată noaptea.*" Uneori mai trăgea la fratele său Nilă, într-o mansardă minusculă unde „rămânea pierdut ceasuri întregi, cu coatele sub ceafă".

În volumul colectiv de versuri „Sîrmă ghimpată", Geo Dumitrescu include poezia „Întoarcerea fiului rătăcit" de Marin Preda, dar manuscrisul volumului nu obține viză pentru tipărire. Tot prin intermediul lui Geo Dumitrescu, Marin Preda este angajat corector la ziarul „Timpul", în 1941.

Activitatea literară

Articol principal: Opera lui Marin Preda.

În aprilie 1942 debutează cu schița *Pârlitu'* în ziarul Timpul (nr. 1771 și 1772 din 15 și 16 aprilie), la pagina literară „Popasuri", girată de Miron Radu Paraschivescu. Debutul la 20 de ani îi dă încredere în scrisul său, publicând în continuare schițele și povestirile: *Strigoaica, Salcâmul, Calul, Noaptea, La câmp*.[9]

În septembrie părăsește postul de corector la Timpul. Pentru scurt timp este angajat funcționar la Institutul de statistică. La recomandarea lui E. Lovinescu, poetul Ion Vinea îl angajează secretar de redacție la „Evenimentul zilei”.

Marin Preda

În 1943, martie, îi apare *Colina* în ziarul „Vremea războiului”. În aprilie „Evenimentul zilei” publică schița *Rotila*. Ia parte la câteva ședințe ale cenaclului Sburătorul, condus de criticul Eugen Lovinescu, unde nuvela *Calul* produce asupra celor prezenți o vie impresie, stârnind încântarea lui Dinu Nicodin, care intră în posesia manuscrisului contra unei mari sume de bani.[10] Nuvela va fi inclusă în volumul său de debut din 1948, *Întâlnirea din pământuri*. În nuvela care dă numele volumului, criticii recunosc imediat pe tatăl autorului, care va apărea cu nume schimbat în *Moromeții*. Ea este construită pornind de la tehnica „muștei pe perete“ (o narațiune perfect obiectivată, behavioristă, folosită în epocă de Albert Camus, William Faulkner sau mai târziu de Truman Capote). Un precursor al lui Marin Preda din literatura română fusese Anton Holban în nuvela *Chinuri*.

Între 1943-1945 este luat în armată, experiență descrisă în operele de mai târziu, în romanele *Viața ca o pradă* și *Delirul*. În 1945 devine corector la ziarul „România liberă”.

Între 1949 și 1955 scrie primul volum al romanului Moromeții, considerat ca fiind capodopera scriitorului.

Apoi din 1952 devine redactor la revista „Viața românească”. În 1956 primește Premiul de Stat pentru romanul *Moromeții*. Un an mai târziu, în 1957, scriitorul efectuează o excursie în Vietnam. La întoarcere, se oprește la Beijing. În 1954 se căsătorește cu poeta Aurora Cornu. Scrisorile de dragoste trimise poetei au fost publicate postum. Au divorțat în 1959. S-a recăsătorit apoi cu Eta Vexler, care ulterior a emigrat în Franța la începutul anilor 70. Cu cea de-a treia soție, Elena, a avut doi fii: Nicolae și Alexandru.

În 1960-1961, citește marii romancieri ai lumii. Este fascinat de William Faulkner, cu care proza lui are evidente afinități. În 1965 traduce împreună cu soția Eta romanul *Ciuma* de Albert Camus. În 1968 este ales vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor, iar în 1970 devine director al editurii Cartea Românească, pe care o va conduce până la moartea sa fulgerătoare din 1980. În 1970 traduce în colaborare cu Nicolae Gane romanul lui Fiodor Dostoievski: *Demonii*. Romanul său, *Marele singuratic*, primește premiul Uniunii Scriitorilor pe anul 1971.

În 1974 este ales membru corespondent al Academiei Române.

Apare ediția a doua a romanului *Marele singuratic* în 1976, iar în 1977 publică *Viața ca o pradă*, un roman autobiografic amplu care are drept temă principală cristalizarea conștiinței unui artist.

În 1980, la editura pe care o conducea, publică ultimul său roman: *Cel mai iubit dintre pământeni*. Între 1975 și 1980 locuiește în București pe strada (pictor) Alexandru Romano nr.21.

Pe 16 mai 1980 moare la vila de creație a scriitorilor de la Palatul Mogoșoaia.

Fratele scriitorului, Saie, crede că a fost asasinat de Securitate, dar probele din dosarul CNSAS ar fi dispărut.

Familia sa este convinsă că moartea sa fulgerătoare are o legătură cu publicarea romanului *Cel mai iubit dintre pământeni* și a survenit în condiții oculte.[11][12]. Potrivit raportului medico-legal, „moartea lui Marin Preda a fost violentă și s-a datorat asfixiei mecanice prin astuparea orificiilor respiratorii cu un corp moale, posibil lenjerie de pat, în condițiile unei come etilice”[13]. Marin Preda este înmormântat pe Aleea Scriitorilor din Cimitirul Bellu.

În ultimii cinci ani de viață a fost mentor și prieten literar al lui Cezar Ivănescu.

Distincții

A fost distins cu Ordinul Steaua Republicii Socialiste România clasa a II-a (1971) „pentru merite deosebite în opera de construire a socialismului, cu prilejul aniversării a 50 de ani de la constituirea Partidului Comunist Român”.[14]

Traducător

Marin Preda a tradus din operele lui Dostoievski.

Lista selectivă a operelor antume

- 1948 -- *Întâlnirea din pământuri*, roman
- 1949 -- *Ana Roșculeț*
- 1952 -- *Desfășurarea*
- 1955 -- *Moromeții*, roman, volumul I
- 1956 -- *Ferestre întunecate*
- 1959 -- *Îndrăzneala*
- 1963 -- *Risipitorii*, roman
- 1967 -- *Moromeții*, roman, volumul II
- 1968 -- *Intrusul*, roman
- 1972 -- *Imposibila întoarcere*, roman
- 1972 -- *Marele singuratic*, roman
- 1973 -- *Întâlnirea din pământuri*, roman (ediția a 2-a)
- 1975 -- *Delirul, roman*
- 1977 -- *Viața ca o pradă*, roman
- 1980 -- *Cel mai iubit dintre pământeni*, roman

Traduceri

- *Dans un village : nouvelle* (*Desfășurarea*), traducere în limba franceză de Ana Vifor, 1955
- *L'horizon bleu de la mort*, traducere în limba franceză de Micaela Slăvescu, 1982
- *Le Grand solitaire* (*Marele singuratic*), traducere în limba franceză de Claude B. Levenson, 1975
- *L'intrus* (*Intrusul*), traducere în limba franceză de Maria Ivănescu, prefață de Cezar Ivănescu,1982
- *Les Moromete* (*Moromeții*), traducere în limba franceză de Maria Ivănescu, prefață de Mihai Ungheanu, 1986

Omagierea lui Marin Preda

- Un liceu din București îi poartă numele, *Liceul Teoretic Marin Preda (București)*.
- Un liceu din Odorheiu Secuiesc îi poartă numele, *Liceul Marin Preda (Odorheiu Secuiesc)*.
- Un liceu din Turnu Măgurele îi poartă numele, *Liceul Marin Preda (Turnu Măgurele)*.

- O filială a *Bibliotecii Metropolitane București* îi poartă numele, *Filiala Marin Preda*.
- O stradă din Cluj-Napoca îi poartă numele, *strada Marin Preda*.
- O stradă din Turda îi poartă numele, *strada Marin Preda*.
- O stradă din Oradea îi poartă numele, *strada Marin Preda*.
- O stradă din Mangalia îi poartă numele, *strada Marin Preda*.
- O strada din Râmnicu Valcea ii poartă numele, strada Marin Preda

Numismatică

Cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la nașterea lui Marin Preda, Banca Națională a României, la 10 august 2012, a pus în circulație, în atenția numismaților, o monedă comemorativă din argint, cu titlul de 999‰, având valoarea nominală de 10 lei. Moneda este emisă de calitate *proof*, într-un tiraj de 500 de exemplare. Marginea monedei este zimțată. Diametrul monedei este de 37 mm, iar masa ei este de 31,107 g. Monedele sunt ambalate individual, în capsule transparente de metacrilat, și sunt însoțite de broșuri de prezentare redactate în limba română, limba engleză și în limba franceză și de certificate de autenticitate semnate de guvernatorul B. N. R. și de casierul central al acestei instituții. Moneda are putere de circulație pe teritoriul României. Prețul de vânzare a unui exemplar al acestei monede, inclusiv capsula de metacrilat și broșura însoțitoare, este de 340 de lei.[15]

- Aversul monedei reprezintă „o compoziție concentrică, formată din titlurile celor mai cunoscute opere ale scriitorului Marin Preda; în centru, stema României, valoarea nominală 10 LEI, inscripțiile în arc de cerc ROMANIA și milesimul 2012.[15]
- Reversul monedei reprezintă portretul scriitorului Marin Preda, anii între care a trăit acesta 1922, 1980 și inscripția MARIN PREDA.[15]

Note

1. ^ *Autoritatea BnF* (http://data.bnf.fr/ark:/12148/cb119205715), accesat în 10 octombrie 2015
2. ^ AURORA CORNU: „Literatura a fost singura femeie a lui Marin Preda, singura care nu l-a înșelat“ (http://revistaflacara.ro/aurora-cornu-%E2%80%9Eliteratura-a-fost-singura-femeie-a-lui-marin-preda-singura-care-nu-l-a-inselat%E2%80%9C/)
3. ^ Marin Preda, casatorit cu o evreica (http://www.evz.ro/detalii/stiri/marin-preda-casatorit-cu-o-evreica-746045.html)
4. ^ ***a b*** *Freebase Data Dumps[*]* Verificați valoarea `|titlelink=` (ajutor)
5. ^ ***a b c d*** *Autoritatea BnF* (http://data.bnf.fr/ark:/12148/cb119205715), accesat în 10 octombrie 2015
6. ^ ***a b*** *Преда Марин*, Marea Enciclopedie Sovietică (1969–1978)[*]
7. ^ ***a b c d*** *Marin Preda* (http://www.brockhaus.de/), Brockhaus Enzyklopädie, accesat în 9 octombrie 2017
8. ^ https://adevarul.ro/locale/alexandria/pasiunile-politice-marilor-scriitori-istorici-romani-caragiale-s-a-vrut-parlamentar-preda-ajuns-deputat-marea-adunare-nationala-1_5733258f5ab6550cb8d63b19/index.html
9. ^ ***a b*** *Moromeții*, prefață de Constantin Mohanu, Editura Cartea Românească, 1975
10. ^ Marin Preda, *Imposibila întoarcere*, p. 20 (http://www.scribd.com/doc/533354/Preda-Marin-Imposibila-intoarcere)
11. ^ *Scriitorul Marin Preda, moartea ca o povară*, „Evenimentul zilei”, 11 februarie 2007 (http://www.evz.ro/articole/detalii-articol/429889/Scriitorul-Marin-Preda-moartea-ca-o-povara/)

12. ^ George Georgescu, *Moartea lui Marin Preda - accident sau crimă?* (http://conexiuni.net/arhiva/2008Iulie/GeorgeGeorgescu_iulie_2008.htm)
13. ^ "Moncher chiar era mort" (http://www.jurnalul.ro/stire-jurnalul/moncher-chiar-era-mort-548045.html), 29/06/2010, jurnalul.ro, accesat la 4 octombrie 2010
14. ^ Decretul nr. 138 din 20 aprilie 1971 al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România privind conferirea unor ordine ale Republicii Socialiste România, art. 5.
15. ^ ***a*** ***b*** ***c*** Banca Națională a României: *Emisiune numismatică - monedă din argint dedicată aniversării a 90 de ani de la nașterea lui Marin Preda* (http://www.bnr.ro/page.aspx?prid=6877)

Bibliografie

- Florin Mugur, *Convorbiri cu Marin Preda*, București, Editura Albatros, 1973
- Mihai Ungheanu, *Marin Preda: vocație și aspirație*, București, Editura Eminescu, 1973; ediția a II-a revăzută și adăugită, Timișoara, Editura Amarcord, 2002
- Ion Bălu, *Marin Preda*, București, Editura Albatros, 1976
- Eugen Simion, *Timpul n-a mai avut răbdare: Marin Preda*, București, Editura Cartea Românească, 1981
- Vasile Popovici, *Marin Preda – timpul dialogului*, București, Editura Cartea Românească, 1983
- Monica Spiridon, *Omul supt vremi: eseu despre Marin Preda, romancierul*, București, Editura Cartea Românească, 1993
- Andrei Grigor, *Marin Preda – incomodul*, Galați, Editura Porto-Franco, 1996
- Cornel Munteanu, *Marin Preda: fascinația iubirii*, eseuri, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1996
- Mariana Șipoș, *Dosarul „Marin Preda". Viața și moartea unui scriitor în procese-verbale, declarații, arhive ale Securității, mărturii și foto-documente*, Timișoara Editura Amarcord, 1999
- C. Turturică, *Cum a murit Marin Preda*, ISIS & RAI, [s.l.], [s.d.] ISBN 973-95300-1-X (ISIS); ISBN 973-95710-7-7 (RAI)
- Rodica Zane, *Marin Preda*, monografie, antologie comentată, receptare critică, Brașov, Editura Aula, 2001
- Emil Manu, *Viața lui Marin Preda*, București, Editura Vestala, 2003

Legături externe

- Membrii Academiei Române din 1866 până în prezent – P (http://acad.ro/bdar/armembriLit.php?vidT=P)
- Marin Preda nu are cruce la căpătâi (http://www.lumeacredintei.com/reviste/lumea-credintei/lumea-credintei-anul-v-nr-11-52-noiembrie-2007/marin-preda-nu-are-cruce-la-capatai/) în revista *Lumea credinței*, anul VI, nr. 11 (52), noiembrie 2007
- Cu cărțile pe față, TVR2, 1997. Înregistrare din arhiva TVR. Cătălin Țârlea în dialog cu Cezar Ivănescu despre literatura română, Marin Preda, opera și moartea sa. [1] (https://www.youtube.com/user/CEZARIVANESCUTV#p/u/0/s2gJpPcAFLU), [2] (https://www.youtube.com/user/CEZARIVANESCUTV#p/u/2/5k4BIKNd54I), [3] (https://www.youtube.com/user/CEZARIVANESCUTV#p/u/1/x-lTWjpixwI)
- *Marin Preda* (http://pete.ro/marin-preda) Citate
- Articole despre Marin Preda (http://jurnalul.ro/tag/marin-preda-11035.html), la *Jurnalul Național*

Articole biografice

- Valori ale culturii naționale: Marin Preda - 77 de ani de la naștere (http://www.amosnews.ro/arhiva/valori-ale-culturii-nationale-marin-preda-77-ani-nastere-04-08-2009), 4 august 2009, *Amos News*
- Marin Preda avea nota 6 la Compunere (http://www.adevarul.ro/cultura/Marin_Preda_avea_nota_6_la_Compunere_0_421158478.html), 5 februarie 2011, *Adevărul*
- EXCLUSIV:Notele scriitorului Marin Preda, dezvăluite în premieră: era un elev de nota 7 la limba română! (http://www.adevarul.ro/locale/alexandria/EXCLUSIVNotele-scriitorului-Marin-Preda-dezvaluite_0_421158085.html), 4 februarie 2011, *Adevărul*
- Timpul n-a mai avut rabdare… (http://www.jurnalul.ro/jurnalul-national/timpul-n-a-mai-avut-rabdarea-4307.htm), 15 ianuarie 2007, Florin Mihai, *Jurnalul Național*
- Marin Preda, autorul de capodopere literare (http://www.jurnalul.ro/arte-vizuale/marin-preda-autorul-de-capodopere-literare-523875.htm), 14 octombrie 2009, Clara Margineanu, *Jurnalul Național*
- Repetent încă din clasa întâi (http://www.jurnalul.ro/redescoperirea-romaniei/repetent-inca-din-clasa-intai-516707.htm), 4 august 2009, Sorin Anghel, *Jurnalul Național*
- "Mezinul din Moromeții eram eu, nu Marin". Interviu cu Alexandru Preda, fratele marelui scriitor (http://www.jurnalul.ro/interviuri/mezinul-din-morometii-eram-eu-nu-marin-interviu-cu-alexandru-preda-fratele-marelui-scriitor-598412.htm), 6 decembrie 2011, Ștefan Mitroi, *Jurnalul Național*
- Maestrul și discipolul (http://jurnalul.ro/cultura/arte-vizuale/maestrul-si-discipolul-502078.html), 25 martie 2009, Miron Manega, *Jurnalul Național*
- "Voi avea o mare nenorocire cu această carte" (http://jurnalul.ro/cultura/arte-vizuale/voi-avea-o-mare-nenorocire-cu-aceasta-carte-502659.html), 30 martie 2009, Monica Andronescu, *Jurnalul Național*
- “Era un tip delicat, timid, un om fermecător” (http://jurnalul.ro/special-jurnalul/era-un-tip-delicat-timid-un-om-fermecator-502773.html), 31 martie 2009, Liana Molnar Tatos, *Jurnalul Național*
- Eugen Simion, despre Marin Preda: "Un om profund, care nu mințea" (http://jurnalul.ro/cultura/arte-vizuale/eugen-simion-despre-marin-preda-un-om-profund-care-nu-mintea-502894.html), 1 aprilie 2009, Liana Molnar Tatos, *Jurnalul Național*
- Ion Cristoiu: "Marin Preda era un sceptic însingurat" (http://jurnalul.ro/special-jurnalul/ion-cristoiu-marin-preda-era-un-sceptic-insingurat-501840.html), 23 martie 2009, Andreea Tudorica, *Jurnalul Național*
- Alexandru Preda: "Fără Marin Preda am fi fost mai distanți și mai indiferenți. Mai puțin atenți cu ceilalți și probabil mult mai egoiști” (http://jurnalul.ro/cultura/carte/alexandru-preda-fara-marin-preda-am-fi-fost-mai-distanti-si-mai-indiferenti-mai-putin-atenti-cu-ceilalti-si-probabil-mult-mai-egoisti-146156.html), 18 martie 2009, Claudia Daboveanu, *Jurnalul Național*
- Marin Preda, lui Ceaușescu: “Dacă introduceți realismul socialist, eu mă sinucid!” (http://jurnalul.ro/cultura/arte-vizuale/marin-preda-lui-ceausescu-daca-introduceti-realismul-socialist-eu-ma-sinucid-146403.html), 18 martie 2009, Claudia Daboveanu, *Jurnalul Național*
- "O carte de meditație asupra istoriei" (Delirul) (http://jurnalul.ro/cultura/carte/o-carte-de-meditatie-asupra-istoriei-509965.html), 3 iunie 2009, Andreea Tudorica, *Jurnalul Național*
- Elena Preda, sotia scriitorului - "Cred ca Marin Preda a avut presentimentul ca va muri" (http://www.formula-as.ro/2010/938/asul-de-inima-45/elena-preda-sotia-scriitorului-cred-ca-marin-preda-a-avut-presentimentul-ca-va-muri-12950), Sorin Preda, *Formula AS* - anul 2010, numărul 938

Dosarul lui ***Marin Preda in arhivele Securitatii***

- "Dosarul Editorul" - Marin Preda in arhivele Securitatii (http://www.jurnalul.ro/special/dosarul-editorul-marin-preda-in-arhivele-securitatii-38672.htm), 24 august 2005, Cornel Micu, *Jurnalul Național*